

31978L0687

24.8.1978

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 233/10

DYREKTYWA RADY**z dnia 25 lipca 1978 r.****dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarza dentysty**

(78/687/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49, 57, 66 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

z uwagi na wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty, przewidziane w dyrektywie Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentysty, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług ⁽³⁾, porównywalny charakter kształcenia w Państwach Członkowskich pozwala, aby koordynacja w tym zakresie ograniczała się do wymogu zachowania minimalnych norm, pozostawiając przy tym Państwom Członkowskim swobodę organizacji kształcenia;

w celu wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentysty, oraz celem zapewnienia wszystkim lekarzom dentystom, którzy są obywatelami Państw Członkowskich, równych możliwości zatrudnienia we Wspólnocie, konieczna jest pewna koordynacja wymagań dotyczących kształcenia lekarzy dentystów ze specjalizacją; w tym celu powinny zostać ustanowione niektóre podstawowe kryteria dotyczące prawa do rozpoczęcia specjalistycznego kształcenia, minimalnego okresu kształcenia, sposobu, w jaki prowadzone jest

kształcenie i miejsca, w którym ma być prowadzone, a także nadzoru, jakiemu powinno podlegać; kryteria te dotyczą wyłącznie specjalizacji uznawanych w niektórych Państwach Członkowskich;

z uwagi na zdrowie publiczne, niezbędne jest dążenie we Wspólnocie do wspólnej definicji zakresu działalności omawianych specjalistów; niniejsza dyrektywa na obecnym etapie nie pozwala na osiągnięcie pełnej koordynacji w zakresie działalności zawodowej lekarzy dentystów w różnych Państwach Członkowskich;

Państwa Członkowskie zagwarantują, że od momentu wdrożenia niniejszej dyrektywy, kształcenie lekarzy dentystów zapewni im umiejętności niezbędne do wykonywania wszelkich czynności łącznie z profilaktyką, diagnostyką oraz leczeniem nieprawidłowości i chorób zębów, jamy ustnej, szczęk oraz miejscowych tkanek;

koordynacja warunków wykonywania tych czynności określona w niniejszej dyrektywie nie wyklucza żadnych późniejszych działań koordynacyjnych;

koordynacja przewidziana w niniejszej dyrektywie obejmuje kształcenie zawodowe lekarzy dentystów; w odniesieniu do kształcenia, obecnie większość Państw Członkowskich nie dokonuje rozróżnienia między lekarzami dentystami prowadzącymi działalność jako pracownicy najemni i lekarzami pracującymi na własny rachunek; z tego względu, w celu wsparcia w najszerszym możliwym zakresie swobodnego przepływu wykwalifikowanych pracowników we Wspólnocie, konieczne wydaje się rozszerzenie stosowania niniejszej dyrektywy na lekarzy dentystów zatrudnionych jako pracownicy najemni;

w momencie opublikowania niniejszej dyrektywy zawód dentysty we Włoszech jest wykonywany wyłącznie przez lekarzy, niezależnie od tego, czy specjalizują się oni w odontostomatologii czy też nie; na mocy niniejszej dyrektywy Włochy zobowiązane są do stworzenia nowej kategorii specjalistów uprawnionych do wykonywania zawodu dentysty, posiadających tytuł odmienny od tytułu lekarza; tworząc nowy zawód, Włochy zobowiązane są nie tylko do wprowadzenia nowego systemu kształcenia zgodnego z kryteriami określonymi w niniejszej dyrektywie, lecz także do stworzenia struktur właściwych dla tego nowego zawodu, takich jak na przykład izba lekarzy dentystów; z tego względu, w świetle zakresu działań, jakie mają zostać podjęte we Włoszech, państwo to powinno uzyskać dodatkowy okres, który pozwoli mu na dostosowanie się do postanowień niniejszej dyrektywy,

⁽¹⁾ Dz.U. C 101 z 4.8.1970, str. 19.

⁽²⁾ Dz.U. C 36 z 28.3.1970, str. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 233 z 24.8.1978, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

WYMAGANE SZKOLENIE

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie wymagają od osób pragnących rozpocząć wykonywanie zawodu lekarza dentystry, określonych tytułami zawartymi w art. 1 dyrektywy 78/686/EWG, aby posiadały dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, określonych w art. 3 powyższej dyrektywy, gwarantujące, że podczas pełnego okresu kształcenia dana osoba uzyskała:

- a) odpowiednią wiedzę w zakresie nauk, na których oparta jest stomatologia i odpowiednie zrozumienie metod naukowych łącznie z zasadami pomiaru funkcji biologicznych, oceną naukową ustalonych faktów i analizą danych;
- b) odpowiednią wiedzę na temat ogólnego stanu, fizjologii i zachowania osób zdrowych i chorych oraz wpływu środowiska naturalnego i społecznego na stan zdrowia człowieka w zakresie, w jakim czynniki te mają wpływ na stomatologię;
- c) odpowiednią wiedzę o strukturze i funkcji zębów, jamy ustnej, szczęk i miejscowych tkanek (zarówno zdrowych, jak i chorych), jak również o ich związku z ogólnym stanem zdrowia oraz fizycznym i społecznym samopoczuciem pacjenta;
- d) odpowiednią wiedzę o dyscyplinach i metodach klinicznych dającą stomatologowi spójny obraz nieprawidłowości, uszkodzeń i chorób zębów, jamy ustnej, szczęk i miejscowych tkanek oraz o profilaktyce, diagnostyce i terapii stomatologicznej;
- e) odpowiednie doświadczenie kliniczne zdobyte pod właściwym nadzorem.

Kształcenie to powinno dać danej osobie umiejętności konieczne do wykonywania wszelkich czynności obejmujących profilaktykę, diagnostykę i leczenie nieprawidłowości oraz chorób zębów, jamy ustnej, szczęk i miejscowych tkanek.

2. Całkowity czas trwania kształcenia stomatologicznego obejmuje co najmniej pięcioletnie studia, w pełnym wymiarze godzin z zakresu teorii i praktyki, odbyte na uniwersytecie, w instytucji szkolnictwa wyższego uznawanej za instytucję o statusie równoważnym lub pod nadzorem uniwersytetu, oraz obejmujące co najmniej przedmioty wymienione w Załączniku.

3. Aby zostać przyjętym na takie studia, kandydat musi posiadać dyplom lub świadectwo, które daje mu prawo przyjęcia na dane studia na uniwersytetach Państwa Członkowskiego lub instytucji szkolnictwa wyższego uznawanej za instytucję o statusie równoważnym.

4. Żaden przepis niniejszej dyrektywy nie wpływa na uprawnienia nadane przez Państwa Członkowskie w odniesieniu do ich własnego terytorium, zgodnie z normami prawnymi w nich obowiązującymi, pozwalające posiadaczom dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, które nie zostały uzyskane w Państwie Członkowskim, na podjęcie i wykonywanie zawodu lekarza dentystry.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie zagwarantują, że kształcenie zakończone uzyskaniem dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji danej osoby jako lekarza dentystry ze specjalizacją spełnia co najmniej następujące warunki:

- a) jest związane z ukończeniem i zaliczeniem pięcioletnich studiów w pełnym wymiarze godzin składających się z zajęć teoretycznych i praktycznych w ramach kształcenia określonego w art. 1 lub posiadaniem dokumentów określonych w art. 7 ust. 1 dyrektywy 78/686/EWG;
- b) obejmuje zajęcia teoretyczne i praktyczne;
- c) są studiami w pełnym wymiarze godzin trwającymi minimum trzy lata, nadzorowanymi przez właściwe władze lub organizacje;
- d) kształcenie odbywa się w ośrodku uniwersyteckim, w ośrodku zajmującym się leczeniem, kształceniem i badaniami naukowymi lub, gdzie stosowne, w jednostce służby zdrowia upoważnionej do tego przez właściwe władze lub organizacje;
- e) wymaga osobistego udziału lekarza dentystry, kształcącego się na specjalistę, w działalności i obowiązkach danych jednostek.

2. Państwa Członkowskie uzależnią przyznanie dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji danej osoby jako lekarza dentystry od posiadania jednego z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie stomatologii, określonych w art. 1, lub od posiadania dokumentów, określonych w art. 7 ust. 1 dyrektywy 78/686/EWG.

3. W granicach wyznaczonych przez art. 8, Państwa Członkowskie powołują właściwe organy lub instytucje wydające dyplomy, świadectwa i inne dowody potwierdzające posiadanie kwalifikacji, określonych w ust. 1.

4. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od stosowania przepisów określonych w ust. 1 lit. a). Osoby, względem których takie odstępstwo zostanie zastosowane, nie będą objęte art. 4 dyrektywy 78/686/EWG.

Artykuł 3

1. Bez uszczerbku dla zasady kształcenia w pełnym wymiarze godzin określonego w art. 2 ust. 1 lit. c) i do czasu podjęcia przez Radę decyzji zgodnie z ust. 3, w przypadku gdy kształcenie w pełnym wymiarze godzin nie byłoby wykonalne z uzasadnionych przyczyn, Państwa Członkowskie mogą wyrazić zgodę na odbywanie kształcenia specjalistycznego w niepełnym wymiarze godzin na warunkach zatwierdzonych przez właściwe władze krajowe.

2. Całkowity okres kształcenia specjalistycznego nie może zostać skrócony na mocy ust. 1. Jakość kształcenia nie może się pogorszyć ze względu na jego prowadzenie w niepełnym wymiarze godzin lub prowadzenie prywatnej płatnej działalności zawodowej.

3. W terminie nie dłuższym niż cztery lata po opublikowaniu niniejszej dyrektywy i w świetle oceny sytuacji, działając na wniosek Komisji oraz mając na uwadze fakt, że możliwość kształcenia w niepełnym wymiarze godzin powinna zostać zachowana w niektórych okolicznościach, które zostaną rozpatrzone oddzielnie dla każdej specjalizacji, Rada zadecyduje, czy przepisy określone w ust. 1 i 2 powinny zostać zachowane, czy też powinny do nich zostać wniesione poprawki.

Artykuł 4

Jako rozwiązanie przejściowe oraz w drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1 lit. c) i art. 3, Państwa Członkowskie, których przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne pozwalają na specjalistyczne kształcenie w niepełnym wymiarze godzin, w momencie opublikowania niniejszej dyrektywy mogą kontynuować stosowanie tych postanowień wobec kandydatów, którzy rozpoczęli kształcenie specjalistyczne nie później niż cztery lata po opublikowaniu niniejszej dyrektywy. Okres ten może zostać przedłużony, jeżeli Rada nie podejmie decyzji zgodnie z art. 3 ust. 3.

ROZDZIAŁ II

ZAKRES DZIAŁALNOŚCI

Artykuł 5

Państwa członkowskie zagwarantują, żeby lekarze dentyści mieli ogólne prawo podjęcia i wykonywania czynności obejmujących profilaktykę, diagnozę i leczenie nieprawidłowości i chorób zębów, jamy ustnej, szczęk i miejscowych tkanek zgodnie z przepisami i zasadami etyki zawodowej obowiązującymi w zawodzie w momencie opublikowania niniejszej dyrektywy.

Państwa Członkowskie, które nie mają takich przepisów lub zasad, mogą określić lub ograniczyć wykonywanie niektórych czynności, określonych w ust. 1, w stopniu porównywalnym z innymi Państwami Członkowskimi.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 6

Osoby, do których odnosi się art. 19 dyrektywy 78/686/EWG, zostaną uznane za osoby spełniające wymagania określone w art. 2 ust. 1 lit. a).

Do celów stosowania art. 2 ust. 2 osoby, do których odnosi się art. 19 dyrektywy 78/686/EWG, będą traktowane w taki sam sposób jak osoby posiadające jeden z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie stomatologii, określonych w art. 1.

Artykuł 7

Niniejszą dyrektywę stosuje się także do obywateli Państw Członkowskich, którzy, zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobody przemieszczania się pracowników we Wspólnocie⁽¹⁾, wykonują lub będą wykonywać jakiejkolwiek działalności, określone w art. 1 dyrektywy 78/686/EWG, w charakterze pracowników najemnych.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne w celu wykonania niniejszej dyrektywy w okresie 18 miesięcy od jej notyfikacji oraz niezwłocznie powiadomią o tym Komisję, jednakże Włochy podejmą takie środki w terminie najwyżej sześciu lat.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 9

W przypadku, gdy Państwo Członkowskie napotka poważne trudności w określonych obszarach przy stosowaniu niniejszej dyrektywy, Komisja wspólnie z tym państwem dokona analizy tych trudności i zwróci się o opinię do Komitetu Wyższych

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 2.

Urzędników ds. Zdrowia Publicznego powołanego decyzją 75/365/EWG ⁽¹⁾, zmienioną decyzją 78/687/EWG ⁽²⁾.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 1978 r.

W razie potrzeby Komisja przedłoży Radzie właściwe propozycje.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

W imieniu Rady

K. VON DOHNANYI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 233 z 24.8.1978, str. 17.

ZAŁĄCZNIK

Program studiów dla lekarzy dentystów

Program studiów zakończonych uzyskaniem dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji w dziedzinie stomatologii zawiera co najmniej następujące przedmioty. Jeden lub kilka z tych przedmiotów może być nauczanych w ramach innych przedmiotów lub w połączeniu z nimi.

- a) *Przedmioty podstawowe*
 - chemia,
 - fizyka,
 - biologia.
 - b) *Przedmioty medyczno-biologiczne i ogólne przedmioty medyczne*
 - anatomia,
 - embriologia,
 - histologia łącznie z cytologią,
 - fizjologia,
 - biochemia (lub chemia fizjologiczna),
 - anatomia patologiczna,
 - patologia ogólna,
 - farmakologia,
 - mikrobiologia,
 - higiena,
 - medycyna zapobiegawcza i epidemiologia,
 - radiologia,
 - fizjoterapia,
 - chirurgia ogólna,
 - medycyna ogólna łącznie z pediatrią,
 - otorynolaryngologia,
 - dermatowenerologia,
 - ogólna psychologia — psychopatologia — neuropatologia,
 - anestezjologia.
 - c) *Przedmioty bezpośrednio związane ze stomatologią*
 - protetyka stomatologiczna,
 - materiały i sprzęt dentystyczny,
 - stomatologia zachowawcza,
 - stomatologia zapobiegawcza,
 - środki znieczulające i uspokojenie polekowe w stomatologii,
 - chirurgia specjalna,
 - patologia specjalna,
 - praktyka kliniczna,
 - stomatologia dziecięca,
 - ortodoncja,
 - dział stomatologii zajmujący się chorobami ozębnej,
 - radiologia zębowa,
 - zgryz i funkcje szczęki
 - organizacja zawodowa, etyka i prawo,
 - społeczne aspekty stomatologii.
-